

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 26. april 2007
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2006-5410-0041
Dok.: CAG40895

SAMLENOTAT

Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 7. – 8. maj 2007

6. Forslag til Rådets direktiv om minimumsforskrifter til beskyttelse af slagtekyllinger
- *Politisk enighed*
(KOM (2005) 221 endelig)

Side 2-21

7. Rådskonklusioner i anledning af konferencen ”Animal Welfare – Improving by Labelling?”
- *Politisk drøftelse/vedtagelse af rådskonklusioner*

Side 22-28

10. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forbud mod markedsføring og indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår
- *Til vedtagelse på et kommende rådsmøde*
(KOM (2006) 684 endelig)

Side 29-43

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

6. Forslag til Rådets direktiv om minimumsforskrifter til beskyttelse af slagtekyllinger (KOM (2005) 221 endelig)

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Resumé

Det tyske formandskab forventes at sætte direktivforslaget på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 7.-8. maj 2007 med henblik på politisk enighed. Forslaget var sat på den foreløbige dagsorden for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 19.-21. december 2006. Det finske formandskab besluttede imidlertid at tage sagen af dagsordenen, efter at det på et Coreper-møde op til rådsmødet blev klart, at der ikke var tilstrækkelig bevægelse i forhandlingerne til at opnå politisk enighed med kvalificeret flertal. Sagen har herefter ligget stille indtil den 12. april 2007, hvor det tyske formandskab fremlagde et nyt kompromisforslag. Drøftelserne af dette forslag på et attachémøde viser, at der fortsat ikke er enighed blandt medlemslandene om forslagets indhold, selv om centrale dele af forslagets bilag III om kontrol på slagteriet af de indleverede kyllinger, og bilag IV om de nærmere krav til opfølgning på eventuelle mangler på bedriften, som er konstateret i forbindelse med kontrollen på slagteriet, foreslås slettet.

1. Baggrund

Produktionen af slagtekyllinger er en vigtig del af landbruget i EU. Ifølge Kommissionen produceres der således hvert år mere end 5 mia. slagtekyllinger i EU's medlemslande (forud for udvidelsen med de ti nye medlemslande), og Kommissionen anslår, at dette tal efter udvidelsen af EU til 25 medlemslande pr. 1. maj 2004 er øget med ca. 18 pct. Sammenlignet med andre husdyrsektorer er produktionen af slagtekyllinger samtidig en af de mest intensive former for landbrug. Der er som følge heraf også en række velfærds- og sundhedsproblemer hos slagtekyllingerne.

Den 21. marts 2000 afgav Den Videnskabelige Komité for Dyrs Sundhed og Trivsel en rapport om slagtekyllingers velfærd. Rapporten viste, at der var en del velfærdsproblemer forbundet med produktion af slagtekyllinger bl.a. benproblemer og forskellige stofskiftesygdomme. Komitéens rapport indeholder dog samtidig en række anbefalinger og forslag til Kommissionen til afhjælpning af disse velfærdsproblemer for slagtekyllinger.

Der findes i dag ikke i EU-regi specifikke regler til beskyttelse af slagtekyllinger. Opdræt af slagtekyllinger er dog omfattet af de generelle regler i Rådets direktiv 1998/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål.

På denne baggrund fremsatte Kommissionen den 30. maj 2005 forslag til Rådets direktiv om minimumsforskrifter for beskyttelse af slagtekyllinger.

På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 18. juli 2005 noterede Rådet sig Kommissær Kyprianous præsentation af forslaget.

Tyskland, Sverige og Danmark gav udtryk for bred støtte til Kommissionens forslag og advarede imod risikoen ved en for høj belægningsgrad for slagtekyllinger. Slovakiet, Tjekkiet og Frankrig tilkendegav, at de var bekymrede for, at den europæiske fjerkræindustri risikerer at miste konkurrenceevne på verdensmarkedet og at tabe markedsandele i EU, og de fremhævede behovet for at tage behørigt hensyn til de økonomiske aspekter og til medlemslandenes geografiske beliggenhed samt til tidsplanen for det foreslåede direktivs gennemførelse. Frankrig foreslog endvidere, at Kommissionens konsekvensanalyse af forslaget blev gennemgået af Specialkomitéen for Landbrug. Grækenland fremhævede behovet for tilstrækkelig beskyttelse af slagtekyllinger samt for sikre rammer på området og understregede betydningen af, at der er en cost-benefit-balance.

Kommissær Kyprianou mindede om, at der hvert år slagtes 5,5 mia. slagtekyllinger i EU, og at forslaget var blevet omhyggeligt forberedt og vedtaget efter høring af de berørte parter, som f.eks. de vigtigste repræsentanter for industrien og forbruger- og dyrevelfærdsorganisationer, samt drøftelser med relevante eksperter fra medlemslandene. Kommissæren bemærkede også, at den videnskabelige udtalelse fra Den Videnskabelige Komité for Dyrs Sundhed og Trivsel var blevet brugt som grundlag for en detaljeret gennemgang af forslaget. Forslaget kombinerer harmoniserede tekniske krav og data indsamlet af landbrugerne med en indikatorbaseret overvågning af flokkene efter slagtning. Kommissæren understregede, at han er klar over betydningen af, at EU's slagtekyllingeindustri er konkurrencedygtig i forhold til produktionen i tredjelande.

På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 19. juni 2006 noterede rådet sig det østrigske formandskabs situationsrapport om forhandlingerne af forslaget. Rådet noterede sig endvidere formandskabets foreslåede arbejdsplan, som fik støtte fra et flertal af delegationerne, og gav Coreper mandat til på grundlag heraf at fortsætte arbejdet på et hensigtsmæssigt plan, således at forhandlingerne kunne afsluttes under det finske formandskab.

Forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 19.-21. december 2006 forsøgte det finske formandskab at opnå politisk enighed om et af formandskabet udarbejdet kompromisforslag. Sagen var sat på den foreløbige dagsorden for rådsmødet. Det finske formandskab besluttede imidlertid at tage sagen af dagsordenen, efter at det på et Coreper-møde op til rådsmødet blev klart, at der ikke havde været tilstrækkelig

bevægelse i forhandlingerne til at nå politisk enighed med kvalificeret flertal om emnet

På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 7.-8. maj 2007 forventes det tyske formandskab at sætte direktivforslaget på dagsordenen med henblik på politisk enighed.

2. Hjemmelsgrundlag

Forslaget til direktiv er fremsat med hjemmel i EF-Traktatens artikel 37 om den fælles landbrugspolitik og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

3. Nærhedsprincippet

Kommissionen har om forholdet til nærhedsprincippet i *det oprindelige forslag* anført, at formålet med forslaget ikke kan opfyldes tilfredsstillende af medlemslandene selv, idet forskelle i medlemslandenes eksisterende regler for slagtekyllinger kan have betydning for konkurrencen.

Efter Kommissionens opfattelse vil medlemslandenes egne initiativer være utilstrækkelige til at opnå de mål, som Kommissionens forslag tilsigter. Fælles minimumsregler for beskyttelse af slagtekyllinger i EU er nødvendige for også at sikre rationel udvikling inden for produktionen af slagtekyllinger.

På nuværende tidspunkt er opdræt af slagtekyllinger, som ovenfor nævnt, omfattet af de generelle regler i Rådets direktiv 1998/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål. Særlige regler om krav til beskyttelse af slagtekyllinger findes imidlertid kun i Sverige og i Danmark.

Kommissionen finder på den baggrund, at en harmonisering i EU ved hjælp af minimumsregler på området vil være medvirkende til at undgå en skævvridning af markedet som følge af forskelle i medlemslandenes nationale lovgivning.

Regeringen finder, at nærhedsprincippet må anses for overholdt, da kun en samlet indsats i EU kan skabe tilstrækkelig sikkerhed for en generel forbedring af dyrevelfærden for slagtekyllinger inden for fællesskabet, idet Danmark og Sverige på nuværende tidspunkt er de eneste lande med nationale regler på området. Det er endvidere regeringens opfattelse, at forslaget vil være medvirkende til at skabe lige konkurrencemæssige vilkår for produktionen af slagtekyllinger.

4. Formål og indhold

4.1. Indledning

Forslaget har ifølge Kommissionen til formål at indføre forbedringer af dyrevelfærden i intensivt opdræt af kyllinger ved hjælp af tekniske og driftsmæssige krav til bedrifterne, herunder intensiveret kontrol på bedrifterne og en øget informationsstrøm mellem producenten, de kompetente myndigheder og slagteriet på grundlag af en velfærdskontrol af kyllingekroppene i forbindelse med slagtning.

Det tyske formandskab har udarbejdet et nyt kompromisforslag til direktivet, hvor den største ændring er, at centrale dele af forslagets bilag III om kontrol på slagteriet af de indleverede kyllinger, og bilag IV om de nærmere krav til opfølgning på eventuelle mangler på bedriften, som er konstateret i forbindelse med kontrollen på slagteriet, foreslås slettet. I det følgende vil den seneste udgave af direktivforslaget (dokument 8604/07 AGRILEG 50) blive gennemgået.

4.2. Anvendelsesområde og definitioner

Forslagets artikel 1, stk. 1, fastsætter direktivets anvendelsesområde til slagtekyllinger. Direktivet omfatter dog ikke bedrifter med under 500 kyllinger, bedrifter med udelukkende avlskyllinger samt rugerier. Direktivet finder anvendelse på kyllinger til opdræt på bedrifter, som har kyllinger til både avl og opdræt. Bestemmelsen fastslår endvidere, at det står medlemslandene frit at træffe mere vidtgående foranstaltninger på det område, der er omfattet af direktivet. Endelig fremgår det af bestemmelsen, at det primære ansvar for dyrevelfærden fortsat påhviler dyrenes ejer eller bruger.

Det bemærkes, at i det oprindelige forslag fra Kommissionen var kun bedrifter med under 100 kyllinger undtaget fra direktivets anvendelsesområde. Det tidligere østrigske formandskab foreslog i første halvår af 2006 i et forsøg på at opnå et kompromis mellem medlemslandene, at grænsen for direktivets anvendelsesområde ændres til 350 kyllinger. Det finske formandskab foreslog dette øget til 500, og denne begrænsning i anvendelsesområdet er opretholdt i det nye tyske kompromisforslag.

I det tyske kompromisforslag foreslås det endvidere, at direktivet ikke skal finde anvendelse på fritgående kyllinger/frilandskyllinger, som omfattet af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1538/91 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1906/90 om handelsnormer for fjerkrækød, eller på økologisk opdrættede kyllinger, som omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler.

Forslagets artikel 2 indeholder definitioner af en række begreber, herunder begreberne ”ejer”, ”bruger”, ”bedrift”, ”hus”, ”friareal”, ”belægningsgrad”, ”flok”, ”daglig dødelighedsrate”, ”kumulativ daglig dødelighedsrate”.

Begrebet ”ejer” er defineret som enhver fysisk eller juridisk person, som ejer den bedrift, hvor kyllingerne holdes. Begrebet ”bruger” er defineret som enhver fysisk eller juridisk person, som permanent eller midlertidigt har ansvaret for kyllinger i henhold til en kontrakt eller til loven. Begrebet ”bedrift” er defineret som et produktionssted, hvor der holdes kyllinger. Begrebet ”hus” er defineret som en bygning på en bedrift, hvor der holdes en kyllingeflok. Begrebet ”friareal” er defineret som et areal med strøelse, som kyllingerne har permanent adgang til. Definitionen af begrebet ”friareal” kan dog suppleres efter den i forslagets artikel 11 nævnte komitéprocedure, så der tages hensyn til arealer uden strøelse. Begrebet ”belægningsgrad” er defineret som *den samlede levende vægt af de kyllinger, som er tilstede i et hus på samme tid*, pr. m² friareal. Begrebet ”flok” er defineret som en gruppe af kyllinger, der er placeret og tilstede i en bygning på en bedrift. Begrebet ”daglig dødelighedsrate” er defineret som det antal kyllinger, der er døde i et hus på en given dag, herunder dem, som er blevet aflivet enten på grund af sygdom eller af andre grunde, divideret med det antal kyllinger, der er til stede i huset på denne dag, ganget med 100. Begrebet ”kumulativ daglig dødelighedsrate” er defineret som summen af de daglige dødelighedsrater.

4.3. Krav til kyllingehold

Forslagets artikel 3, stk. 1 indeholder en generel bestemmelse om, at medlemslandene skal sikre, at alle huse, hvori der holdes slagtekyllinger overholder de krav, som fremgår af bilag I til direktivforslaget. Endvidere gælder for alle bedrifter, at den kompetente myndighed og *den embedsdyrlæge, der er ansvarlig for den offentlige kontrol på slagteriet*, er forpligtet til at foretage *de nødvendige* inspektioner, overvågning og opfølgning, *herunder dem der følger af direktivforslagets bilag III*.

Herudover gælder for alle bedrifter som udgangspunkt, at den maksimale belægningsgrad på en bedrift eller i et hus ikke på noget tidspunkt må overstige 32 kg pr. m², jf. forslagets artikel 3, stk. 2. Det bemærkes, at den maksimale belægningsgrad ifølge det oprindelige forslag fra Kommissionen ikke måtte overstige 30 kg pr. m².

Medlemslandene kan dog i medfør af forslagets artikel 3, stk. 3, tillade, at slagtekyllinger holdes med en højere belægningsgrad, hvis ejeren eller brugeren foruden kravene i forslagets bilag I opfylder kravene i bilag II. Den maksimalt tilladte belægningsgrad må dog ifølge forslagets artikel 3, stk. 4, ikke på noget tidspunkt overstige 38 kg pr. m².

Det fremgår endvidere af artikel 3, stk. 5, at medlemslandene, når betingelserne i forslaget bilag VI er opfyldt, kan forhøje den maksimale belægningsgrad, som nævnt i stk. 4, yderligere med op til 2 kg pr. m² til i alt 40 kg pr. m².

4.4. Krav om uddannelse og vejledning for personer, der beskæftiger sig med kyllinger

Ifølge forslaget artikel 4 skal medlemslandene sikre, at brugere, som er fysiske personer, har modtaget passende uddannelse med henblik på deres arbejdsopgaver, og at der findes relevante kurser. Kurserne skal fokusere på velfærdsaspekter og navnlig dække de emner, der er nævnt i direktivforslagets bilag V, jf. forslaget artikel 4, stk. 2. Medlemslandene sikrer, at der oprettes et system til kontrol og godkendelse af kurser. Brugeren skal være i besiddelse af et bevis anerkendt af medlemslandets kompetente myndighed, som attesterer, at vedkommende har gennemgået et sådant kursus eller har erfaringer, der svarer til en sådan uddannelse, jf. forslaget artikel 4, stk. 3. Medlemslandene kan anerkende, at erfaringer opnået før det tidspunkt, hvor direktivet senest skal være gennemført, sidestilles med deltagelse i sådanne kurser og udsteder beviser, der attesterer en sådan sidestilling, jf. forslaget artikel 4, stk. 4.

Medlemslandene kan endvidere beslutte, at kravene om uddannelse også skal gælde for ejere, jf. forslaget artikel 4, stk. 5.

Herudover fastslås det, at ejeren eller brugeren skal give personer, som de beskæftiger eller har ansat til at passe kyllinger eller til at indfange og læsse kyllinger, instrukser og vejledning om de relevante dyrevelfærdskrav, herunder om de aflivningsmetoder, der anvendes på bedrifter, jf. forslaget artikel 4, stk. 6. *Detaljerede regler om implementeringen af forslaget artikel 4 kan vedtages efter den i artikel 11 nævnte komité-procedure, jf. forslaget artikel 4, stk. 7.*

4.5. Udarbejdelse af rapport om mærkning af kyllingekød

Kommissionen skal ifølge forslaget artikel 5 senest *den 30. juni 2009* forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om muligheden for eventuelt at indføre en specifik harmoniseret obligatorisk mærkningsordning på fællesskabsplan for kyllingekød, kyllingekødsprodukter og tilberedt kyllingekød baseret på overholdelse af dyrevelfærdsnormerne.

Rapporten skal indeholde en redegørelse for de mulige socioøkonomiske følger af en sådan mærkningsordning, virkningerne for Fællesskabets økonomiske partnere og en vurdering af, hvorvidt en sådan mærkningsordning vil være i overensstemmelse med Verdenshandelsorganisationen (WTO)'s regler. Rapporten skal desuden ledsages af

relevante forslag til retsfor skrifter, der bl.a. vil skulle inddrage medlemslandenes erfaringer med frivillige mærkningsordninger.

4.6. Udarbejdelse af diverse rapporter

Ifølge forslaget artikel 6, stk. 1 skal Kommissionen senest *den 31. december 2010* på grundlag af en udtalelse fra Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet (EFSA) forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om genetiske parametres betydning for identificerede mangler, der medfører dårlig velfærd for slagtekyllinger. Rapporten kan om fornødent ledsages af relevante forslag til retsakter.

Medlemslandene skal endvidere sikre, at evalueringen af resultaterne af post-mortem inspektionerne i henhold til bilag III, pkt. 2 er tilgængelig for videnskabelig analyse, og at prøvetagninger angående indikationer for dårlige velfærdsforhold kan finde sted på slagterierne med henblik på videnskabelige studier, jf. artikel 6, stk. 2.

På baggrund af *tilgængelig data* og nyt videnskabeligt materiale skal Kommissionen *senest den 30. juni 2012* endvidere *efter forslaget artikel 6, stk. 2*, forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om *direktivets indvirkning på slagtekyllingers velfærd og udviklingen af velfærdsindikatorer*. Rapporten skal *udarbejdes under hensyntagen til de forskellige produktionsmetoder og -systemer*, og Kommissionen skal endvidere inddrage *de socioøkonomiske og administrative konsekvenser af direktivet*, herunder regionale aspekter. Rapporten ledsages om fornødent af relevante forslag til retsakter.

4.7. Kontrol med reglernes overholdelse

Ifølge forslaget artikel 7 skal den kompetente myndighed kontrollere overholdelsen af direktivet. Dette skal ske ved ikke-diskriminerende kontrol, der skal omfatte en passende andel af de dyr, som holdes i det enkelte medlemsland, og den kan foretages samtidig med kontroller, der gennemføres med andre formål for øje.

Medlemslandene er endvidere forpligtet til senest den 30. juni hvert år at sende en rapport til Kommissionen om den kontrol, der er foretaget. Rapporten skal ledsages af en opstilling af de mest relevante foranstaltninger, der er truffet af de kompetente myndigheder, til afhjælpning af de alvorligste konstaterede velfærdsproblemer.

4.8 Retningslinjer for god ledelsespraksis

Forslagets artikel 8 fastslår, at medlemslandene skal opfordre til udviklingen af retningslinjer for god ledelsespraksis på området, som skal indeholde vejledning i,

hvordan direktivets bestemmelser overholdes. Udarbejdelse og anvendelse af disse retningslinjer skal endvidere tilskyndes af medlemslandene.

4.9. Sanktioner

Forslagets artikel 9 forpligter medlemslandene til nationalt at fastsætte sanktioner for overtrædelse af de nationale regler, der gennemfører direktivet. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning.

4.10. Afsluttende bestemmelser

På fællesskabsniveau kan der følge forslagets artikel 10, vedtages eventuelle nødvendige gennemførelsesforanstaltninger, som er en følge af direktivet, efter den i forslagets artikel 11 beskrevne udvalgsprocedure.

Forslagets artikel 12-14 indeholder de nærmere regler om, hvornår direktivet træder i kraft og hvornår det senest skal være gennemført i medlemslandene. Det fremgår bl.a. heraf, at direktivet senest skal være gennemført senest *den 30. juni 2010*.

4.11. Direktivforslagets bilag I-VI

4.11.1. Bilag I

Bilag I til direktivforslaget indeholder en række krav, der gælder for alle de slagtekyllingebedrifter, der er omfattet af direktivets anvendelsesområde. Der er tale om krav til vandforsyning, fodring, strøelse, ventilation og varmesystem, støj, lys, tilsyn, rengøring, førelse af et register over diverse kontroloptegnelser samt foretagelse af operative indgreb.

For alle slagtekyllingebedrifter gælder således, at drikkekopper/vandnipler skal anbringes og vedligeholdes, så spild begrænses mest muligt, ligesom der skal være adgang til foder enten permanent eller ved fodertid og indtil højst 12 timer før det forventede slagtetidspunkt, jf. pkt. 1 og 2. Efter pkt. 3 skal kyllingerne endvidere have permanent adgang til strøelse, der er tør og løs i overfladen. Herudover skal der være tilstrækkelig ventilation for at undgå for høje temperaturer og om fornødent kombineret med et varmesystem til at fjerne overskydende luftfugtighed, og støjniveauet skal holdes så lavt som muligt, jf. bilag I, pkt. 4 og 5.

Om lysforhold er det i pkt. 6 og 7 bestemt, at der i alle bygninger i lysperioderne skal være en lysintensitet på mindst 20 lux målt i kyllingernes øjenhøjde, og mindst 80 pct. af friarealet skal være oplyst.

En midlertidig reduktion af lysintensiteten kan tillades, når det ifølge dyrlægerådgivning er nødvendigt. Fra senest syv dage efter det tidspunkt, hvor kyllingerne anbringes i bygningen, til tre dage før det forventede slagtetidspunkt, skal lyset følge en døgnrytme og omfatte mørkeperioder på mindst 6 timer i alt, heraf mindst én sammenhængende mørkeperiode på mindst 4 timer, eksklusiv lysdæmpningsperioder.

Bilag I indeholder i pkt. 8-10 en række krav om tilsyn, rengøring og registrering. Det fremgår bl.a. heraf, at alle kyllinger på bedriften skal tilses mindst to gange dagligt, og der bør i den forbindelse navnlig lægges vægt på symptomer, der tyder på nedsat dyrevelfærd og/eller dyresundhed. Kyllinger med tydelige tegn på skader eller sundhedsproblemer skal behandles på passende vis eller straks aflives. Endvidere skal de dele af bygninger, udstyr og redskaber, som kyllingerne er i berøring med, rengøres grundigt og desinficeres, hver gang bygningen tømmes, inden der indsættes en ny flok. Der skal tillige skiftes strøelse i bygningen, inden en ny flok indsættes.

Ejeren eller brugeren skal endvidere for hvert hus føre et register over antallet af kyllinger, der er sat ind, friarealet, kyllingernes hybridform eller race (hvis denne er bekendt), *for hver kontrol* en oversigt over dødfundne eller aflivede kyllinger og *endvidere* antallet af kyllinger, der er tilbage i flokken, når de kyllinger, der skal sælges eller slagtes, er fjernet. Oplysningerne skal opbevares i mindst *tre år* og stilles til rådighed for den kompetente myndighed, når denne foretager inspektion, eller der i øvrigt anmodes herom, jf. bilag I, pkt. 11. *Det bemærkes, at pkt. 11 tidligere også indeholdt en forpligtelse til at registrere temperaturer i huset pr. dag. Denne forpligtelse er udgået i det tyske kompromisforslag.*

Det fremgår endelig af pkt. 12 i bilag I, at alle operative indgreb, der udføres af andre årsager end behandling eller diagnose, og som medfører skader på eller tab af en følsom kropsdel eller ændring af knoglestrukturen, er forbudt. Dog kan medlemslandene under nærmere omstændigheder tillade næbtrimning på kyllinger, der er under 10 dage gamle, og kastrering af kyllinger.

4.11.2. Bilag II

Direktivforslagets bilag II indeholder de supplerende krav til indretning, drift og dokumentation mv., der skal være opfyldt i tilfælde, hvor belægningen øges til over 32 kg pr. m².

Ønsker ejeren eller brugeren af en bedrift at hæve belægningsgraden til mere end 32 kg pr. m², skal vedkommende meddele dette til den kompetente myndighed mindst 15 arbejdsdage, før flokken sættes ind i huset, jf. bilag II, pkt. 1. *Hvis den kompetente myndighed anmoder herom skal anmeldelsen ledsages af et dokument med et sam-*

mendrag af oplysningerne i den dokumentation, som ejeren eller brugeren skal være i besiddelse af på bedriften, jf. pkt. 2 i bilag II.

Det fremgår endvidere, at ejeren eller brugeren skal være i besiddelse af ajourført og samlet dokumentation med en detaljeret beskrivelse af produktionssystemerne. De oplysninger, der skal kunne dokumenteres, er en række tekniske detaljer om bedriften og dens udstyr, herunder bl.a. en plan over huset med angivelse af størrelsen på de arealer, hvor der holdes kyllinger og oplysninger om bedriftens ventilations-, køle-, varme-, fodrings-, og vandingssystemer, herunder deres placering, en plan for inspektion og vedligeholdelse af det tekniske udstyr og beredskabsplaner i tilfælde af strømsvigt, samt oplysninger om typen af gulv og om strøelse. Ejeren eller bestyrelsen af en bedrift skal uden unødigt ophold give meddelelse til den kompetente myndighed vedrørende alle ændringer i det enkelte hus, udstyr eller procedurer, som kan have indflydelse på kyllingernes velfærd, jf. pkt. 2, 3. afsnit.

Ud over disse krav til anmeldelse og dokumentation i bilag II, pkt. 1 og 2, skal ejeren eller brugeren af en bedrift, der anvender en belægningsgrad på mere end 32 kg pr. m², sikre, at hvert hus på bedriften er udstyret med ventilations-, og om nødvendigt køle- og varmesystemer, der er indrettet og anvendes således: at NH₃-koncentrationen (ammoniak) ikke overstiger 20 ppm og CO₂-koncentrationen (kuldi-oxid) ikke overskrider 3.000 ppm, målt i kyllingernes hovedhøjde, at indendørstemperaturen er højst 3° C højere end udendørstemperaturen, når udendørstemperaturen overstiger 30° C i skyggen, og at den gennemsnitlige relative luftfugtighed indenfor i huset i 48 timer ikke overstiger 70 pct., når udendørstemperaturen er under 10° C, jf. bilag II, pkt. 3.

4.11.3. Bilag III

Indledningsvis bemærkes, at bilag III og IV har byttet plads i forhold til Kommissionens oprindelige forslag, hvor bilag III indeholdt de nærmere krav til den kompetente myndigheds kontrol af de bedrifter, der anvender en højere belægningsgrad end 32 kg pr. m². Disse krav findes nu i bilag IV.

Direktivforslagets bilag III indeholder en række krav til kontrollen på slagteriet af de indleverede kyllinger. *Ifølge Kommissionens oprindelige forslag skulle der foretages kontrol af niveauet for trædepudesvidninger, dødelighed og andre tegn på dårlige velfærdsforhold med henblik på at tildele bedriften en samlet karakter for konstaterede velfærdsproblemer.*

Med hensyn til kontrollen for niveauet for trædepudesvidninger skulle der således på slagteriet for hver flok kyllinger foretages en inspektion under embedsdyrlægens til-

syn af en repræsentativ prøve af 100 fødder fra forskellige kyllinger fra hver flok eller af en fod fra alle kyllinger, hvis sendingen var mindre end 100, for at undersøge forekomsten af trædepudesvidninger.

Fødderne skulle med henblik på at tildele bedriften en samlet karakter for konstaterede velfærdsproblemer kategoriseres i tre grupper på grundlag af udseendet. Ingen svidninger gav 0 point, mindre alvorlige svidninger 1 point og alvorlige svidninger 2 point. Herefter skulle den samlede pointscore beregnes, således at antallet af fødder i gruppen med 1 point gangedes med 0,5, mens antallet af fødder i gruppen med 2 point gangedes med 2. Pointene skulle derefter lægges sammen, og det samlede antal point divideres med prøvens størrelse og ganges med 100. Gav det samlede resultat 0-50 point, skulle karakteren 0 tildeles. Var resultatet et pointtal på mere end 50 point, skulle karakteren 1 tildeles, og var resultatet på mere end 80 point, skulle karakteren 2 tildeles.

Det tyske formandskab har imidlertid foreslået, at kontrollen af niveauet for trædepudesvidninger udgår af direktivforslaget

Det foreslås således, at der alene skal foretages kontrol af dødeligheden ved besætninger med en belægningsgrad på mere end 32 kg, og at der skal foretages post-mortem inspektioner, jf. nedenfor. Endvidere skal det bemærkes, at det tyske formandskab har foreslået, at også tildelingen af en samlet karakter for konstaterede velfærdsproblemer på den enkelte bedrift skal udgå af direktivforslaget.

Forpligtelsen til at foretage underretning om resultatet af kontrollen til bedriftens ejer eller bruger og den kompetente myndighed opretholdes i direktivforslaget.

Dødelighed

Ved besætninger med en belægningsgrad på mere end 32 kg pr. m² skal den dokumentation, der ledsager flokken, indeholde oplysninger om den daglige dødelighedsrate og den kumulative daglige dødelighedsrate, beregnet af ejeren eller brugeren i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra k, sammen med de supplerende oplysninger og kyllingernes hybridform eller race, jf. pkt. 1.1 i bilag III.

Disse oplysninger samt antallet af slagtekyllinger, der er døde ved ankomsten, skal under tilsyn af embedsdyrlægen registreres med angivelse af bedriften og huset. Oplysningernes pålidelighed og den kumulative daglige dødelighedsrate skal kontrolleres under hensyn til antallet af slagtekyllinger, der slagtes, og antallet af slagtekyllinger, der er døde ved ankomsten til slagteriet, jf. pkt. 1.2 i bilag III.

Inspektion efter slagting (post-mortem inspektion)

Embedsdyrlægen foretager foruden vurderingen af dødelighedsraten tillige inden for rammerne af den kontrol, der finder sted i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum en evaluering af resultaterne af inspektionen efter slagting med henblik på at identificere eventuelle andre tegn på dårlige velfærdsforhold på oprindelsesbedriften, f.eks. forekomsten af abnorme niveauer for forskellige sygdomme, *jf. pkt. 2 i bilag III.*

Meddelelse af resultater

Embedsdyrlægen meddeler bedriftens ejer eller bruger *og den kompetente myndighed* resultaterne af slagterikontrollen, ligesom embedsdyrlægen meddeler antallet af slagtekyllinger, der er døde ved ankomsten til slagteriet, *jf. pkt. 3, i bilag III. Det bemærkes, at i tidligere udgaver af direktivforslaget var det kun i tilfælde af en "mangel" eller en "alvorlig mangel", at den kompetente myndighed skulle underrettes.*

4.11.4. Bilag IV

Direktivforslagets bilag IV indeholdt de nærmere krav til den opfølgning (udarbejdelse af handlingsplan eller reduktion af belægningsgraden) på eventuelle mangler på bedriften, som *blev* konstateret i forbindelse med kontrollen på slagteriet, *jf. bilag III.* Kravene i bilag IV fremgik i det oprindelige forslag fra Kommissionen af bilag III.

Det tyske formandskab har i sit kompromisforslag dog foreslået, at bilag IV udgår af direktivforslaget, således at de i det følgende beskrevne forpligtelser ikke indgår heri.

Handlingsplan

Medlemslandene *skulle* efter meddelelse af resultater af slagterikontrollen sørge for, at ejeren eller brugeren senest inden 15 arbejdsdage forelægger den kompetente myndighed en handlingsplan for et hus, hvis der *var* sket indberetning af en alvorlig mangel (velfærdstal 2), eller hvis en mangel (velfærdstal 1) *var* blevet indberettet for hver af to på hinanden følgende flokke. Kravet om udarbejdelse af en handlingsplan *gjaldt* dog ikke, hvis ejeren eller brugeren inden for den samme tidsfrist *meddelte* den kompetente myndighed, at han klart *havde* indkredset og allerede elimineret den enkelte faktor, der forårsagede en mangel eller en alvorlig mangel. I sådanne tilfælde *skulle* der herefter *ske* overvågning af de næste to flokke af kyllinger, *jf. pkt. 2.1.*

I handlingsplanen *skulle* ejeren eller brugeren – efter rådgivning fra den dyrlæge (eller en anden relevant ekspert), der tilser bedriften – indkredse de faktorer, som sandsynligvis *havde* bidraget til de indberettede mangler, ligesom den pågældende *skulle* fastlægge, hvad der *skulle* gøres for at eliminere hver af de indkredsede faktorer og forhindre, at de *genopstod*, herunder f.eks. ændringer i udstyr, forvaltning eller personale, jf. pkt. 2.2.

Handlingsplanen *skulle* mindst gælde for den næste flok, der anbringes i huset, efter den flok, hos hvilken der blev konstateret en mangel eller en alvorlig mangel. Den kompetente myndighed *skulle* herefter overvåge slagteriets resultater for så vidt *angik* de næste to på hinanden følgende flokke fra huset. Hvis ingen eller kun en enkelt mangel *indberettedes* for en af de to overvågede flokke, *skulle* ingen yderligere foranstaltninger *træffes*, før den kompetente myndighed har modtaget en ny meddelelse om overvågningsresultater fra slagterikontrollen.

Reduktion i belægningsgraden

Hvis handlingsplanen ikke *var* blevet forelagt rettidigt, hvis der *var* indberettet en alvorlig mangel i den første eller anden af de flokke, den kompetente myndighed *overvågede*, eller hvis der efterfølgende *var* indberettet en mangel i begge overvågede flokke, *skulle* medlemslandene sørge for hurtigst muligt at reducere belægningsgraden (i tilfælde af anvendelse af belægningsgrad på mere end 32 kg pr. m²).

Reduktionen i belægningsgraden *skulle ske* med 2 kg levende vægt pr. m² og *gælde* for flok nr. to efter den flok, hos hvilken der blev konstateret en mangel eller en alvorlig mangel. Reduktionen *skulle gælde*, indtil overvågningsresultaterne ikke *viste* nogen mangler i mindst to på hinanden følgende senere kontrollerede flokke, jf. pkt. 3.

Hvis der *indberettedes* en alvorlig mangel for en flok, for hvilken der allerede gælder en reduktion af belægningsgraden, eller hvis der *indberettedes* en mangel i to på hinanden følgende flokke fra et hus, der er underlagt reduktion af belægningsgraden, *skulle* der ske en reduktion med yderligere 2 kg pr. m², jf. pkt. 4.

4.11.5. Bilag V

Direktivforslaget bilag V indeholder de overordnede krav til uddannelse af brugere. Efter direktivforslaget skal de nævnte personer have modtaget passende uddannelse med henblik på deres arbejdsopgaver. Medlemslandene skal sikre, at der findes relevante kurser, der skal fokusere på velfærdsaspekter og navnlig skal omfatte kravene i bilag I og II, fysiologi og især vandings- og fodringsbehov, dyrs adfærd og stresspå-

virksomheder, de praktiske aspekter ved omsorgsfuld håndtering af kyllinger, samt indfangning, lastning og transport, nødhjælp til kyllinger, nødslugtning og aflivning og forebyggende biosikkerhedsforanstaltninger.

Direktivforslaget fastsætter ikke de nærmere rammer for uddannelsesforløbet, herunder eksempelvis kursets varighed.

4.11.6. Bilag VI

Bilag VI indeholder kriterier for, hvornår medlemslandene kan tillade, at den maksimale belægningsgrad kan forhøjes med yderligere op til 2 kg pr. m² i overensstemmelse med forslagets artikel 3, stk. 5. Det fremgår af bilag VI, at det er en betingelse herfor, *at der ikke i forbindelse med den kompetente myndigheds overvågning inden for de seneste to år har været konstateret mangler i relation til direktivets krav, at ejeren eller brugeren anvender retningslinjer for god ledelsespraksis, og at dødeligheden ved mindste syv på hinanden følgende flokke, der er blevet checket, er på mindre end 1 pct. plus 0,06 pct. multipliceret med flokkens slagtealder i dage. Har den kompetente myndighed ikke inden for de seneste to år foretaget en overvågning af bedriften, skal mindst én gennemføres for at sikre, at der ikke er mangler i relation til direktivets krav.*

5. Udtalelser

Europa-Parlamentet har den 14. februar 2006 afgivet en udtalelse om forslaget. Udtalelsen indeholder en række ændringsforslag til Kommissionens oprindelige forslag fra maj 2005.

Europa-Parlamentet har bl.a. forslået, at forslagets artikel 3 om belægningsgrad ændres. Herudover har Europa-Parlamentet på linie med de danske synspunkter foreslået, at der skal ske slagteri- og besætningskontrol af alle bedrifter omfattet af direktivet, ikke kun af bedrifter med belægningsgrader på mere end 30 kg pr. m², således som der var lagt op til i det oprindelige forslag fra Kommissionen. Europa-Parlamentet har endvidere foreslået en udvidelse af bestemmelsen om den rapport, som Kommissionen skal udarbejde om genetiske parametres betydning for identificerede mangler, der medfører dårlig velfærd for slagtekyllinger (artikel 6). Efter Europa-Parlamentets opfattelse skal rapporten og eventuelle forslag til retsfor skrifter således inddrage såvel slagtekyllingernes genetiske egenskaber som de velfærdsforhold, hvorunder forældreflokkende opdrættes, og skal tage hensyn til alternativer såsom opdræt af fugle af avlslinjer, der er kendt for at vokse langsomt, begrænsning af fuglenes tilvækst pr. dag, en mindstealder for slagting og forbud mod anvendelse af slagtekyllinger af forældreflokke, der kræver restriktiv fodring. Endelig kan nævnes,

at Europa-Parlamentet for så vidt angår lysforhold (bilag I, pkt. 6-7) har foreslået, at lysintensiteten skal være på mindst 50 lux, ligesom der fra senest syv dage efter anbringelse af kyllingerne i bygningen til tre dage før forventet slagtning skal anvendes mørkeperioder på mindst 6 timer i alt i døgnet, heraf mindst én uafbrudt mørkeperiode på mindst 4 timer.

6. Gældende dansk ret

De danske regler om hold af slagtekyllinger findes i lov nr. 336 af 16. maj 2001 om hold af slagtekyllinger samt bekendtgørelse nr. 1069 af 17. december 2001 om hold af slagtekyllinger og rugeægsproduktion¹.

Herudover indeholder Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000 om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr, der gennemfører Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, i dansk ret, indeholder en række generelle regler om tilsyn med dyrene, overordnede krav til luftcirkulation, temperatur og lys m.v. til beskyttelse af landbrugsdyr. Disse regler gælder naturligvis også for slagtekyllinger.

Der henvises til grundnotatet af 6. oktober 2005 for en udførlig gennemgang af de danske regler.

7. Lovgivningsmæssige, statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

7.1. Lovgivningsmæssige konsekvenser

En vedtagelse af direktivforslaget forventes på nuværende tidspunkt kun at få begrænsede lovgivningsmæssige konsekvenser, idet Danmark gennem lovgivning har gennemført regler om slagtekyllinger, der på flere punkter svarer til kravene i direktivforslaget. Direktivforslaget indeholder minimumsforskrifter, og Danmark vil derfor være berettiget til at opretholde/fastsette mere vidtgående regler. Beskyttelsesniveauet for slagtekyllinger i Danmark vil således kunne bevares.

Det bemærkes, at de fleste nødvendige ændringer af dansk ret vil kunne ske administrativt i form af udstedelse af en (ændrings-)bekendtgørelse.

Adgangen til administrativt at fastsette regler, der gør det muligt at opfylde internationale forpligtelser på dyrevelfærdsområdet er således allerede givet i dyreværnslo-

¹ Bekendtgørelsens § 19 om betaling for kontrolbesøg mv. er ændret ved bekendtgørelse nr. 697 af 29. juni 2004.

vens § 4 a, hvoraf fremgår, at justitsministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af De Europæiske Fællesskabers direktiver om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd, samt de regler, der er nødvendige for anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forsvarlig behandling af dyr og om dyrs velfærd.

Lov om hold af slagtekyllinger indeholder imidlertid også i § 19 en hjemmel til, at justitsministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse og anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og forordninger om forsvarlig behandling af slagtekyllinger og om beskyttelse af disse dyrs velfærd.

Hvis direktivforslaget vedtages i sin nuværende form, vil der umiddelbart blive tale om følgende *væsentlige* ændringer i de nuværende danske regler:

A. Lov om hold af slagtekyllinger

- Lovens § 7 om den maksimale belægningsgrad. Hvor udgangspunktet efter de danske regler således er, at kyllingeproducenten er berettiget til at have en høj belægningsgrad (40 kg pr. m²), som kan nedsættes, hvis produktionsforholdene ikke er i orden, er udgangspunktet i direktivforslaget en lav belægningsgrad (32 kg pr. m²), som afhængig af resultatet af de igangværende forhandlinger kan øges (til 38 kg pr. m²), hvis producenten opfylder en række supplerende krav, og yderligere med 2 kg pr. m² (dvs. i alt 40 kg pr. m²), hvis producenten overholder en række yderligere krav.

B. Bekendtgørelse om hold af slagtekyllinger og rugeægproduktion

- Bekendtgørelsens § 5 om lysprogrammer, idet direktivet ikke indeholder samme mulighed for at nedtrappe mængden af mørkeperioder i løbet af produktionsfasen hen imod tidspunktet for slagting, og idet der er andre krav til mørkeperiodernes længde.
- Mere specifikke krav om dokumentation af produktionsforholdene.
- Mere specifikke krav om rengøring og desinfektion, det daglige tilsyn, de tilladte værdier for dødelighed, temperaturer, luftfugtighed, koncentrationer af ammoniak (NH³) og kuldioxid (CO²) mv.
- Specifikke krav til uddannelse.

7.2. Statsfinansielle konsekvenser

Direktivforslaget skønnes på nuværende tidspunkt at medføre ingen eller meget begrænsede merudgifter for det offentlige. Udgifterne til overvågning af trædepuder og

fjerdragt på slagterierne afholdes således i dag af den enkelte slagtekyllingeproducent, mens udgifterne til besætningskontrollen afholdes af Fjerkræafgiftsfonden, medmindre der er tale om opfølgende besætningskontrol, hvor udgiften påhviler producenten. For så vidt angår de administrative konsekvenser for det offentlige er fødevareregionerne allerede i dag pålagt en række overvågnings- og kontrolopgaver, som bl.a. består i at godkende redegørelser, tilrettelægge kontrolbesøg og overveje nødvendigheden af eventuelle påbud m.v.

7.3. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at angive et endeligt skøn over de samlede samfundsøkonomiske konsekvenser ved en vedtagelse af direktivforslaget. *Det vurderes dog, at en vedtagelse af direktivforslaget kun vil få begrænsede samfundsøkonomiske konsekvenser, idet Danmark allerede gennem lovgivning har gennemført regler om slagtekyllinger, der på flere punkter svarer til kravene i direktivforslaget. Direktivforslaget indeholder endvidere minimumsforskrifter, og Danmark forventes derfor at opretholde/fastsette mere vidtgående regler, hvorfor minimumsbestemmelserne i direktivet ikke forventes i sig selv at medføre væsentlige samfundsøkonomiske konsekvenser.*

8. Høring

Kommissionens oprindelige direktivforslag har været sendt i høring hos en række myndigheder og organisationer m.v. Der henvises til grundnotatet af 6. oktober 2005 for en udførlig gennemgang af de indkomne høringssvar.

Direktivforslaget har endvidere været drøftet på indtil nu fire møder i Den Nationale Komité vedrørende Landbrugsdyr, der består af repræsentanter fra Dyreværnsrådet, Det Dyreetiske Råd, Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, Fødevarestyrelsen, Danmarks JordbrugsForskning, Den Danske Dyrlegeforening, Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole Landbrugsraadet, Det Danske Fjerkræraad, Kødbranchens Fællesråd, Danske Slagterier, Dansk Kvæg, Slagteriernes Forskningsinstitut, Dyrenes Beskyttelse, Dansk Pelsdyravlerforening, Landsforeningen for Dansk Fåreavl, Landsudvalget for Svin, Landsudvalget for Heste, Søfartsstyrelsen, Dansk Transport og Logistik, Danmarks Rederiforening og Anima.

På et møde i komitéen den 4. december 2006 drøftedes kompromisforslaget fra det finske formandskab af 30. november 2006 (DS 754/2/06 REV 2). En enig komité gav på mødet udtryk for, at man efter omstændighederne kunne acceptere det finske kompromisforslag, og en enig komité gav endelig udtryk for, at Danmark generelt

bør udvise en vis fleksibilitet på det kommende rådsmøde med henblik på at søge et kompromis, der sikrer, at der kommer regler på EU-niveau.

Det har ikke været muligt at forelægge det seneste tyske kompromisforslag for komitéen, da forslaget er modtaget meget sent i forhold til det planlagte rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 7.-8. maj 2007.

9. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen anser det for at være af væsentlig betydning for dyrevelfærden ved produktion af slagtekyllinger, at der indføres EU-regler på et så højt beskyttelsesniveau som muligt, og at der sikres en så god og effektiv kontrol med overholdelsen af reglerne, som overhovedet muligt. Danmark har igennem længere tid efterlyst EU-regler på dette område, og det må derfor fra dansk side hilses velkommen, at Kommissionen har fremsat et forslag hertil.

Regeringen finder overordnet, at det foreliggende forslag til direktiv samlet set fortsat må anses for en forbedring af beskyttelsesniveauet på slagtekyllingeområdet. Regeringen kan derfor efter omstændighederne med henblik på at opnå et kompromis støtte en vedtagelse af direktivforslaget. Regeringen vil dog arbejde for at sikre et så højt beskyttelsesniveau for slagtekyllinger, som der kan opnås enighed om.

10. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Ved præsentationen af direktivforslaget på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 18. juli 2005 hilste medlemslandene generelt forslaget velkommen.

På rådsmødet den 19. juni 2006 udtrykte en række lande imidlertid direkte betænkeligheder ved forslaget. Betænkelighederne blev bl.a. begrundet i, at man anså det for at være et u hensigtsmæssigt tidspunkt at udstede regler på, idet forekomsten af fugleinfluenza havde haft alvorlige økonomiske følger for europæisk slagtekyllingeproduktion, ligesom en række lande fandt, at forslaget stillede for strenge krav til kyllingeproducenterne. Endelig lagde en række lande vægt på, at direktivet i dets daværende udformning ville blive for vanskeligt at administrere for de kompetente myndigheder. Forslaget blev på rådsmødet henvist til yderligere drøftelser i attachégruppen og på COREPER-niveau.

Forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 19.-21. december 2006 forsøgte det finske formandskab at opnå politisk enighed om et af formandskabet udarbejdet kompromisforslag. Sagen var sat på den foreløbige dagsorden for rådsmødet. Det finske formandskab besluttede imidlertid at tage sagen af dagsordenen, efter at det

på et Coreper-møde op til rådsmødet blev klart, at der ikke havde været tilstrækkelig bevægelse i sagen til at opnå politisk enighed med kvalificeret flertal om emnet

For så vidt angår det tyske kompromisforslag har flere lande tilkendegivet, at de fortsat har betænkeligheder ved forslaget. Medlemslandenes endelige holdninger kendes dog ikke med sikkerhed, og det er således på nuværende tidspunkt ikke afklaret om det antal lande, der fortsat er betænkelige ved forslaget, udgør et blokerende mindretal, og i givet fald om det er muligt at opnå et kompromis med disse lande.

Det bemærkes, at hvis direktivforslaget skal vedtages i en eller anden form er det tyske kompromisforslag formentlig den eneste reelle mulighed herfor. Portugal, som overtager formandsposten efter Tyskland, har således tilkendegivet, at de ikke forventer at tage direktivforslaget op under deres formandskab. Det må ligeledes betragtes som usandsynligt, at de to efterfølgende formandskaber vil søge at opnå enighed om forslaget.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget tillige med et grundnotat herom blev oversendt til Folketingets Europaudvalg, Retsudvalget samt Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri den 6. oktober 2005. Et bidrag til samlenotat om forslaget er senest blevet oversendt til Folketingets Europaudvalg den 7. december 2006 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 19.-21. december 2006.

7. Rådskonklusioner om konferencen ”Animal Welfare – Improving by Labelling?” i Bruxelles den 28. marts 2007

Nyt notat.

Resumé

I Kommissionens handlingsplan for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd (2006-2010) nævnes det i forbindelse med et af handlingsplanens 5 indsatsområder, at Kommissionen vil undersøge mulighederne for en EU-mærkning på dyrevelfærdsområdet. Den 28. marts 2007 arrangerede Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Kommissionen samt det tyske formandskab en konference i Bruxelles med titlen ”Animal Welfare – Improving by Labelling?” På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 7. – 8. maj 2007 forventes det tyske formandskab at sætte sagen på dagsordenen med hen-

blik på en orientering fra formandskabet om konferencen den 28. marts 2007 og med henblik på en efterfølgende politisk debat. I forlængelse heraf forventes formandskabet at fremlægge et udkast til rådskonklusioner om opfølgning på konferencen med henblik på vedtagelse.

1. Baggrund

Kommissionens handlingsplan for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd (2006-2010) blev den 23. januar 2006 formelt vedtaget i Kommissionen, og senere samme dag havde Kommissionen lejlighed til på rådsmødet (landbrug og fiskeri) at præsentere den for medlemslandene. Den indeholder en nærmere redegørelse for Kommissionens politiske målsætninger på dyrevelfærdsområdet i de kommende år.

Ifølge handlingsplanen er Kommissionens primære mål med planen:

- at lægge en mere klart defineret kurs for Fællesskabets indsats for at beskytte dyr og dyrs velfærd de kommende år,
- fortsat at fremme høje dyrevelfærdsnormer i EU og på internationalt plan,
- at sikre en mere effektiv koordinering af de eksisterende ressourcer og at afdekke de fremtidige behov,
- at støtte ny udvikling inden for forskning i dyrevelfærd og at fortsætte indsatsen for at fremme anvendelsen af princippet om begrænsning, forfining og erstatning (med alternative metoder) af dyreforsøg og
- at sikre en mere konsekvent og koordineret indsats til beskyttelse af dyr og dyrs velfærd på tværs af Kommissionens politikområder, idet der også skal tages hensyn til aspekter såsom de socioøkonomiske virkninger af nye foranstaltninger.

Kommissionen har bl.a. med disse mål for øje fastlagt fem hovedindsatsområder. Efter Kommissionens opfattelse kan områderne ikke ses som enkeltstående områder, idet der er en klar sammenhæng mellem områderne, hvilket dog også indebærer, at der er behov for en koordineret helhedsstrategi. Kommissionen anser endvidere perioden 2006-2010 for en passende tidsramme for de foreslåede initiativer, som vil blive fulgt af såvel løbende overvågning og evaluering af resultaterne samt den nødvendige opfølgning efter 2010, når denne den første del af EF-handlingsplanen er gennemført.

Det tredje indsatsområde i Kommissionens handlingsplan vedrører indførelse af standardindikatorer for dyrevelfærd, herunder en hierarkisk klassificering af de anvendte velfærdsnormer (fra minimumsnormer til højere normer) med henblik på at fremme udviklingen af produktions- og opdrætsmetoder, der i højere grad tilgodeser

dyrenes velfærd, og at lette anvendelsen af disse i EU og på internationalt plan. Endelig vil Kommissionen også undersøge mulighederne for en EU-mærkning på dette grundlag.

Med baggrund i en udtalelse af 15. marts 2007 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) med titlen ”Animal Welfare – Labelling” arrangerede EØSU, Kommissionen og det tyske formandskab den 28. marts 2007 en konference i Bruxelles med titlen ”Animal Welfare – Improving by Labelling?”

Arrangørernes målsætning med konferencen var at igangsætte debatten om en EU-mærkningsordning på dyrevelfærdsområdet og skitsere hovedpunkterne i sådan en ordning.

En bred kreds af myndigheder og organisationer mv. på dyrevelfærdsområdet deltog i konferencen.

På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 7. – 8. maj 2007 forventes det tyske formandskab at sætte sagen på dagsordenen med henblik på en orientering fra formandskabet om konferencen den 28. marts 2007 og med henblik på en efterfølgende politisk debat. I forlængelse heraf forventes formandskabet at fremlægge et udkast til rådskonklusioner om opfølgning på konferencen med henblik på vedtagelse.

2. Hjemmelsgrundlag

Spørgsmålet om hjemmelsgrundlaget er ikke relevant.

3. Nærhedsprincippet

Nærhedsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

4. Indhold

I udkastet til rådskonklusioner vedrørende konferencen ”Animal Welfare – Improving by Labelling?” noterer Rådet sig indledningsvist, at konklusionen på konferencen, der muliggjorde diskussioner mellem repræsentanter fra alle berørte grupper, var, at en mærkningsordning på dyrevelfærdsområdet under visse betingelser kan være med til at forbedre dyrevelfærden.

Rådet anerkender i forlængelse heraf i udkastet til rådskonklusionerne, at mange europæiske borgere er interesserede i dyrevelfærd, hvorfor der på europæisk niveau bør tages initiativer til sikring af, at det indre marked fungerer på dette område.

I udkastet til rådskonklusionerne anerkender Rådet endvidere, at forbrugerne nok vil sætte pris på at få information om under hvilke dyrevelfærdsmæssige betingelser produkter, som stammer fra dyr, er produceret, således at de sættes i stand til at vælge en højere standard for dyrevelfærd igennem deres valg af produkter.

Rådet understreger i udkastet til rådskonklusionerne, at det måske vil være passende med en informationskampagne, der skal informere EU's forbruger og tredjelande om EU's standarder for dyrevelfærd, herunder informere om mærkningsordninger.

Det understreges endvidere i udkastet til rådskonklusionerne, at en mærkningsordning kunne være et vigtigt element i tilvejebringelsen af information til forbrugerne og kunne tillade producenterne at profitere af at have en høj standard for dyrevelfærd. Det står også anført i konklusionerne, at en mærkningsordning bør være simpel, nem at genkende, forståelig og troværdig for at sikre, at forbrugerne ikke bliver vildledt.

Endvidere anføres det i udkastet til rådskonklusionerne, at muligheden for at indføre en mærkningsordning, der indikerer, at produkter er produceret i overensstemmelse med EU's dyrevelfærdsregler eller for tredjelandes vedkommende lignede standarder, bør overvejes, ligesom muligheden for at indføre en supplerende frivillig EU-mærkningsordning på dyrevelfærdsområdet bør overvejes. Herudover står det anført i udkastet til rådskonklusionerne, at en mærkningsordning om overensstemmelse med de lovbestemte krav ikke må forringe allerede eksisterende mærkningsordninger, der bl.a. stiller krav om et dyrevelfærdsniveau, der ligger over de lovbestemte krav.

Det anføres herefter i udkastet til rådskonklusionerne, at en EU-mærkningsordning på dyrevelfærdsområdet vil skulle baseres på solide videnskabelige kriterier og undgå enhver unødvendig administrativ byrde for producenterne og myndighederne. Brugen af uafhængige kontrolenheder eller certificeringssystemer vil i den forbindelse kunne overvejes.

Ifølge udkastet til rådskonklusionerne bør der tages hensyn til anbefalingerne i den omtalte udtalelse af 15. marts 2007 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) med titlen "Animal Welfare – Labelling".

Afslutningsvis opfordrer Rådet i udkastet til rådskonklusionerne Kommissionen til at tage hensyn til disse konklusioner i dens videre vurdering af spørgsmålet om mærkning på dyrevelfærdsområdet og fremlægge en rapport for Rådet vedrørende en mærkningsordning på dyrevelfærdsområdet for at sikre en dybdegående diskussion af emnet.

5. Europa-Parlamentet

Sagen har ikke været forelagt for Europa-Parlamentet til udtalelse.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Sagen har endnu ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

7. Høring

Der er ikke foretaget høring i anledning af sagen, men Kommissionens handlingsplan for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd (2006-2010) har tidligere været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, Fødevarestyrelsen, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Danmarks Jordbrugsforskning (Forskningscenter Foulum), Direktoratet for FødevarerErhverv, Plantedirektoratet, Miljøstyrelsen, Skov- og Naturstyrelsen, Færdselsstyrelsen, Søfartsstyrelsen, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Rigspolitichefens Færdselsafdeling, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politidirektøren i København, Dyreværnsrådet, Det Dyreetiske Råd, Det Veterinære Sundhedsråd, Rådet for Dyreforsøg, Rådet vedrørende Hold af Særlige Dyr, Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole (KVL), Fødevarøkonomisk Institut (KVL), Danmarks Rederiforening, Dansk Kvæg, Dansk Landbrug, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk Transport og Logistik, Danske Slagterier, Danske Speditører, Det Danske Fjerkræraad, Fagligt Fælles Forbund (3 F), Foreningen af Danske Svinekonsulenter, HTS Interesseorganisation, Kødbranchens Fællesråd, Kødgeder i Danmark, Landbrugsraadet, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen af Danske Svineproducenter, Landsforeningen for Dansk Fåreavl, Landsorganisationen i Danmark (LO), Landsudvalget for Heste, Landsudvalget for Svin, SamMark, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger (SALA), Slagteriernes Forskningsinstitut, Alle Dyrs Ret, Alternativfondet, Den Danske Dyrlægeforening, Dyrefondet, Dyrenes Beskyttelse, Dyreværnsforeningen Freja, Dyreværnsorganisationernes Samarbejdsudvalg (DoSu), Gruppen for Dyrevelfærd, Hesteinternatet af 1999, Inges Katt hjem, Landsforeningen Forsøgsdyrenes Værn, Landsforeningen Komitéen mod Dyreforsøg, Landsforeningen til oplysning om af afskaffelse af vivisektion i Danmark (LOAV), Nordisk Samfund til Bekæmpelse af Misbrug af Dyr og WSPA Danmark.

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra Søfartsstyrelsen, Rigspolitichefen, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politidirektøren i København, Dyreværnsrådet, Det Dyreetiske Råd, Det Veterinære Sundhedsråd, Dyreforsøgstilsynet (på vegne

af Rådet for Dyreforsøg), Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole (KVL), Danmarks Rederiforening, Landbrugsraadet (tillige på vegne af Dansk Akvakultur, Dansk Kvæg, Dansk Landbrug, Dansk Pelsdyravlerforening Danske Slagterier, Det Danske Fjerkræraad, Kødbranchens Fællesråd, Landsforeningen for Dansk Fåreavl, Landsudvalget for Heste, Landsudvalget for Svin og Mejeriforeningen), SamMark, Den Danske Dyrlægeforening, Dyrenes Beskyttelse, Dyrefondet, Dyreværnsforeningernes Samarbejdsudvalg (DoSu), Gruppen for Dyrevelfærd, Hesteinternatet af 1999, Landsforeningen Forsøgsdyrenes Værn og Landsforeningen til oplysning om af afskaffelse af vivisektion i Danmark (LOAV).

En række af de ovennævnte organisationer m.v. har i deres høringssvar over handlingsplanen specifikt forholdt sig til det af Kommissionen anførte om, at den vil undersøge mulighederne for en EU-mærkningsordning.

Det Dyreetiske Råd finder det meget positivt, at der i handlingsplanen og de dertil hørende initiativer sættes fokus på detailhandel, mærkning og forbrugeransvar. Dermed bliver det efter Rådets opfattelse muligt mere åbent at forholde sig til de økonomiske kræfter, som i høj grad synes at bestemme, hvad der er muligt i forhold til at realisere målsætninger om øget dyrevelfærd for landbrugets dyr.

Landbrugsraadet bemærker i organisationens høringssvar over handlingsplanen, at tidligere erfaringer entydigt peger på, at øget information af forbrugerne om produktionsforhold, bl.a. ved mærkning, alene er relevant i forhold til en ganske begrænset andel af produktionen og markedet. Derfor kan og må informations- og mærkningsstrategi ikke stå alene i forhold til sikring af erhvervets fremtidige konkurrenceevne i forhold til tredjelande, hvor der produceres med væsentlig ringere dyrevelfærd. Det er endvidere efter Landbrugsraadets opfattelse helt afgørende, at en mærkningsordning baseres på fælles objektive kriterier, som er baseret på en dokumenteret viden om dyrevelfærdsmæssige forhold. Ligeledes anses det for helt afgørende, at det er en EU-ordning, hvor der kan være fælles produktdefinitioner for alle lande, f.eks. i stil med æg-området, eller hvor virksomheder kan få godkendt egne produktkategorier til markedsføring med bedre dyrevelfærd. EU kan stille en mærkningsordning til rådighed, men det er helt afgørende, at udviklingen af produkter med højere standarder er markedsdrevet, og ikke nationalt eller EU-styret.

Gruppen for Dyrevelfærd finder, at mærkning alene ikke medfører dyrevelfærd. Et mærke bør derfor indeholde fotografier af de forhold, hvorunder dyrene lever og dør. Hvis ikke mærket ikke kommer til at indeholde ærlige og fyldestgørende informationer omkring dyrenes leveforhold, herunder måden hvorpå de er blevet transporteret og slagtet, vil det være vildledende. Omvendt vil et mærke indeholdende alle disse informationer efter organisationens opfattelse måske blive for komplekst for forbrugerne. Gruppen for Dyrevelfærd finder på den baggrund ikke, at forbrugerne skal bære det fulde ansvar for dyrevelfærd.

Endelig anfører **Landsforeningen Forsøgsdyrenes Værn**, at den foreslåede mærkningsordning vil komme til at afhænge af kvaliteten af de kriterier, systemet skal bygge på. Principielt er forslaget i høj grad værd at satse på, da det åbner nye perspektiver i retning af dyrevelfærd og forbrugervalg, samtidig med at det giver landbrugserhvervet – nationalt og internationalt – en mulighed for at konkurrere på kvalitet, der er baseret på videnskabelige og alment anerkendte kriterier.

8. Generelle forventninger til andre landes holdninger.

På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 20. februar 2006 drøftede Rådet på grundlag af et spørgeskema udarbejdet af det østrigske formandskab en række spørgsmål i relation til handlingsplanen. Flere delegationer støttede på rådsmødet indførelsen af en mærkningsordning for at forbedre informationen af offentligheden.

På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 19. juni 2006 drøftede Rådet igen handlingsplanen. Der var endvidere opbakning fra et flertal af delegationerne til det østrigske formandskabs konklusioner om handlingsplanen, selv om nogle lande også var skeptiske – navnlig på grund af en frygt for at øgede omkostninger til dyrevelfærd vil skade konkurrenceevnen i forhold til lande uden for EU.

Det forventes på den baggrund, at medlemslandene på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 7. – 8. maj 2007 generelt vil være positive over for indførelsen af en EU-mærkningsordning på dyrevelfærdsområdet.

Udkastet til rådskonklusionerne har været behandlet på tre attachémøder den 12., 18. og 20. april 2007. På møderne var flertallet af delegationerne positive over for indholdet af de foreslåede konklusioner. Sagen forventes endvidere behandlet på et Co-reper-møde den 27. april 2007.

9. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen har overordnet set hilst initiativet til en europæisk handlingsplan på dyrevelfærdsområdet velkommen. Endvidere finder regeringen, at initiativet om indførelse af standardindikatorer for dyrevelfærd (indsatsområde 3 i Kommissionens handlingsplan) på sigt vil kunne påvirke dyrevelfærden positivt ved, at producenterne vælger produktionsformer, der i højere grad tilgodeser dyrenes velfærd. En mærkningsordning kan efter regeringens opfattelse imidlertid ikke stå alene.

Fra dansk side har man ikke bemærkninger til det fremlagte udkast til rådskonklusioner.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

10. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forbud mod markedsføring og indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår (KOM (2006) 684 endelig)

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Resumé

Kommissionen har den 20. november 2006 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forbud mod markedsføring og indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af pelskind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne pelskind indgår. Forordningen vil bl.a. indebære, at der indføres et generelt forbud mod import af hunde- og kattepelskind på fællesskabsplan. Et initiativ, som bl.a. Danmark flere gange har opfordret Kommissionen til at fremsætte. På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 29. januar 2007 havde Rådet en overordnet drøftelse af emnet "hunde- og kattepelskind". Forordningsforslaget er ikke sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 7.-8. maj 2007, men forventes vedtaget i en førstelæsningsaftale med Europa-Parlamentet i nær fremtid.

1. Baggrund

I år 2002 var der bl.a. i Danmark stor debat om anvendelsen af hunde og katte i forbindelse med pelsproduktion. Debatten var især affødt af beretninger i tv og fra dyreværnsorganisationer om, hvordan hunde og katte i visse asiatiske lande holdes og aflives under dyrevelfærdsmæssigt særdeles kritisable forhold, hvorefter *pelskindene* anvendes i forbindelse med pelsproduktion. Det blev anført, at *pelskind* fra denne produktion også blev afsat i Danmark og andre europæiske lande, og at *pelskind*-produkterne ofte blev solgt uden eller under vildledende artsbetegnelser. Beretningerne medførte fra forskellig side meget kraftige reaktioner.

Justitsministeren modtog bl.a. henvendelser fra medlemmer fra Folketinget og Europa-Parlamentet, dyreværnsorganisationer og private med anmodning om, at der blev gennemført et importforbud mod hunde- og katteskind. På den baggrund fremsatte justitsministeren den 27. marts 2003 et lovforslag om forbud mod erhvervmæssig indførsel og produktion af samt handel med skind og skindprodukter fra hunde og katte (L 201).

Efter vedtagelsen af loven (lov nr. 390 af 28. maj 2003 om forbud mod erhvervmæssig indførsel og produktion af samt handel med skind og skindprodukter fra hunde og katte) har Danmark på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 17. november 2003 rejst spørgsmålet om anvendelse af hunde og katte i forbindelse med pelsproduktion.

Kommissionen henviste ved denne lejlighed til, hvad den tidligere på et rådsmøde og i et brev til Danmark havde tilkendegivet. Efter Kommissionens opfattelse var der således ikke på området for sundhed og forbrugerbeskyttelse hjemmel til på EU-plan at indføre et importforbud, ligesom et importforbud ville være i strid med gældende regler på handelsområdet. Kommissionen havde endvidere noteret sig, at bl.a. Danmark havde indført et nationalt importforbud, hvilket Kommissionen også tidligere i bl.a. brevet til Danmark havde anbefalet som den bedste løsning. Kommissionen lovede dog – efter anmodning fra det daværende italienske formandskab – at vende tilbage med en vurdering af mulighederne for et importforbud på EU-plan.

Herudover har Sverige med støtte fra Danmark, Tyskland, Frankrig og Luxembourg rejst spørgsmålet på ny i forbindelse med rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 30. maj 2005.

Kommissionen understregede ved denne lejlighed, at der både er tale om et dyreværnsproblem og et forbrugerbeskyttelsesproblem. Ud over at produktionsmetoderne medfører lidelser for dyrene, er det et problem, at forbrugere ikke altid kan være sikre på, at den pels eller det skind, som de køber, ikke stammer fra en kat eller en hund. Kommissionen var på den baggrund indstillet på igen at undersøge, hvorvidt det er muligt at finde et retsgrundlag for et initiativ på området. Kommissionen opfordrede endvidere medlemslandene til at indføre nationale forbud, ligesom de lande, der allerede havde et forbud, blev opfordret til at fremsende informationer om bl.a. kontrolprocedurer til Kommissionen. Endelig anførte Kommissionen, at man snart ville informere om resultatet af Kommissionens juridiske tjenestes overvejelser om retsgrundlaget og om Kommissionens overvejelser om andre specifikke tiltag.

På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 23. januar 2006 præsenterede Kommissionen en handlingsplan for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd (2006-2010) for medlemslande-

ne. Handlingsplanen indeholder en nærmere redegørelse for Kommissionens politiske målsætninger på dyrevelfærdsområdet i de kommende år. Herudover indeholder handlingsplanen en oversigt over de konkrete initiativer, som Kommissionen agter at fremlægge til opfyldelse af handlingsplanens politiske målsætninger.

Det fremgår i den forbindelse, at et af de konkrete initiativer, som Kommissionen agter at fremlægge i løbet af 2006, er et ”forslag til foranstaltning som svar på befolkningens holdning til handelen med katte- og hundepelskind og produkter heraf”.

Kommissionen fremsatte på den baggrund den 20. november 2006 et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forbud mod markedsføring og indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af pelskind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne pelskind indgår.

På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 29. januar 2007 drøftede Rådet to overordnede spørgsmål, som det tyske formandskab havde udarbejdet. Det ene spørgsmål gik på, hvorvidt medlemslandene kan støtte formålet med forordningsforslaget, og det andet omhandlede spørgsmålet om, hvilke erfaringer, de lande, der allerede har et forbud på området, har med at håndhæve dette – og hvorvidt disse lande fandt de eksisterende kontrolmetoder for tilstrækkelige. Medlemslandene støttede alle generelt forslaget og formålet med dette. Flere medlemslande bemærkede i den forbindelse, at de allerede har national lovgivning på området, men at de foretrak fælles EU-regler. Et flertal af medlemslandene var imod undtagelser til forbuddet, som vil kunne svække formålet med forordningsforslaget. Mange af de medlemslande, der udtalte sig, oplyste, at de havde ringe eller ingen erfaringer med kontrol på området. Rådet gav formandskabet mandat til, at forhandlingerne om forslaget kunne fortsætte på arbejdsgruppeniveau med henblik på at nå til enighed om forordningsforslaget under det tyske formandskab.

Forordningsforslaget er ikke sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 7.-8. maj 2007, men forventes vedtaget i en første-læsningsaftale med Europa-Parlamentet i nær fremtid.

2. Hjemmelsgrundlag

Forordningsforslaget er fremsat under henvisning til Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, herunder særligt artikel 95 om det indre marked og artikel 133 om den fælles handelspolitik. Forslaget vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med den fælles beslutningsprocedure.

3. Nærhedsprincippet

Kommissionen har i *de ledsagende bemærkninger til det oprindelige forslag* om forholdet til nærhedsprincippet anført, at formålet med forordningsforslaget er at harmonisere retsfor skrifter om handelen med *pelsskind* og *pelsskindprodukter* fra hunde og katte. En sådan harmonisering er ifølge Kommissionen nødvendig for at undgå hindringer på markedet for *pelsskind* fra pelsdyr i Fællesskabet. Dette mål kan kun nås med foranstaltninger på fællesskabsplan. Nationale foranstaltninger, herunder generelle forbud, som pr. definition kun kan håndhæves i dele af det indre marked, har vist sig at være ineffektive og fører til en opsplitning af markedet for *pelsskind*.

Kommissionen lægger endvidere vægt på, at medlemslandene har tilkendegivet, at det er nødvendigt med et forbud på fællesskabsplan mod handel med *pelsskind* fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne *pelsskind* indgår, fordi nationale forbud ikke er lige så effektive. Dette gælder også de medlemslande, der allerede har indført et nationalt forbud. Efter Kommissionens opfattelse er forordningsforslaget derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Regeringen finder, at nærhedsprincippet må anses for overholdt, da et forbud på EU-plan efter regeringens opfattelse vil have langt større effekt end rent nationale forbud. Baggrunden herfor er bl.a., at told- og skattemyndighederne i f.eks. Danmark efter de almindelige regler herom foretager kontrol af varer, der kommer til Danmark fra tredjelande. En tilsvarende kontrol foretages i sagens natur ikke, når der er tale om indførsel til Danmark fra et andet EU-land.

4. Formål og indhold

Forordningsforslaget har ifølge Kommissionens ledsagende bemærkninger til *det oprindelige forslag* til formål at forbyde markedsføring, indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af *pelsskind* fra hunde og katte og *pelsskindprodukter*, hvori sådanne *pelskind* indgår.

Forbuddet skal erstatte de forskellige foranstaltninger, der er indført i en række medlemslande, *herunder Danmark*, til gennemførelse af forbuddet mod produktion af og/eller handel med *pelsskind* fra hunde og katte, og tager sigte på at forhindre forstyrrelser i det indre markeds funktion for at sikre de frie varebevægelser for *pelskind* og *pelsskindprodukter* i almindelighed.

Bestemmelserne i forordningsforslaget skal tillige sikre, at *pelsskind* fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne *pelsskind* indgår (de bruges bl.a. som pynt på beklædning og legetøj), og som er fremstillet uden for Fællesskabet, ikke kan indføres i eller udføres fra Fællesskabet.

Der er under forhandlingerne fremsat ændringsforslag til Kommissionens oprindelige forslag. Det tyske formandskab har efterfølgende sammenfattet drøftelserne i arbejdsgruppen i et samlet kompromisforslag (dokument 7398/07 ADD 1 AGRILEG 38 COMER 39 CODEC 223). I den følgende gennemgang af forordningsforslaget er indholdet af kompromisforslaget indarbejdet de steder, hvor det er relevant.

*Forslagets artikel 1 angiver, hvad formålet med forordningen er, nemlig at forbyde markedsføring og indførsel af eller eksport fra Fællesskabet af *pelsskind* fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne *pelsskind* indgår. Det sker bl.a. med henblik på at genoprette forbrugernes tillid til *pelsskind*, der ikke indeholder katte eller hundepelsskind. Endvidere fremgår det af bestemmelsen, at forordningen ikke er til hinder for, at medlemslandene vedtager nationale regler om pels og pelsprodukter, der ikke er omfattet af artikel 3 i forordningen.*

*Forslagets artikel 2 indeholder definitioner af en række af begreberne i forslaget til forordningen, herunder begreberne "kat", "hund", "markedsføring", "indførsel" og "eksport". Begrebet "kat" er defineret som dyr af arten *felis catus*. Begrebet "hund" er defineret som dyr af arten *canis familiaris*. Begrebet "markedsføring" er defineret som opbevaring af hunde- og kattepelsskind med henblik på salg, inklusiv det at markedsføre, at man har *pelsskind* til salg, det egentlige salg og distribuering af *pelsskind*. Begrebet "indførsel" er defineret som det at bringe hunde- eller kattepelsskind eller produkter, hvori sådanne *pelsskind* indgår, ind på Fællesskabets område med det formål at lade dem undergå de toldprocedurer, som er refereret i artikel 4, stk. 16, litra a-g i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (det vil sige overgang til fri omsætning, forsendelse, toldoplæg, aktiv forædling, forarbejdning under toldkontrol, midlertidig indførsel og passiv forædling). Herudover omfatter begrebet også det forhold af *pelsskindene* bringes ind i en frizone m.v. med undtagelse af import af ikke-erhvervsmæssig karakter, som defineret i artikel 45, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportudgifter. Begrebet "eksport" er defineret som den procedure, der tillader EU-varer at forlade Fællesskabets toldområde, således som det er defineret i artikel 161 i Rådets forordning (EØF) nr. 2931/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks.*

I forslaget artikel 3 fastslås det, at markedsføring og indførsel af eller eksport fra Fællesskabet af pelsskind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne pelsskind indgår, er forbudt.

Forslagets artikel 4 indeholder en hjemmel til – i overensstemmelse med den i forslaget artikel 6 beskrevne forskriftprocedure – efterfølgende at vedtage bestemmelser, der fraviger de i artikel 3 omhandlede forbud, hvis hunde- og kattepelsskindene eller de produkter, hvori disse pelsskind indgår, er mærket som stammende fra hunde eller katte, der ikke er blevet opdrættet eller aflivet til pels- eller kødproduktion, og hvis hensigten med bestemmelserne ikke er at ændre forordningslaget grundlæggende.

Efter forslaget artikel 5 skal medlemslandene på det tidspunkt, hvor forordningen finder anvendelse, informere Kommissionen om, hvilke analysemetoder, de anvender til at identificere, hvilken art pelsskindet stammer fra. Herefter er medlemslandene forpligtet til at informere Kommissionen, når det er nødvendigt som følge af ny forskning. Forslagets artikel 5 indeholder tillige en hjemmel til – i overensstemmelse med den i forslaget artikel 6 beskrevne forskriftprocedure – efterfølgende at træffe beslutning om, hvilke analysemetoder der skal anvendes og optage dem i et bilag til forordningen.

Forslagets artikel 7 forpligter medlemslandene til nationalt at fastsætte sanktioner for overtrædelse af forordningen. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Endelig foreslås det i forslaget artikel 8, at forordningen skal anvendes fra den 31. december 2008.

5. Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse om forslaget foreligger endnu ikke.

Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse har den 12. april 2007 næsten enstemmigt vedtaget et udkast til betænkning over forslaget. I betænkningen foreslår udvalget bl.a., at der for at undgå tvivl om forbuddets rækkevidde foretages en yderligere præcisering af forslaget bestemmelser ved at medtage salg, fremstilling, udbud til salg, transport og distribution. Herudover foreslår udvalget, at definitionerne af begreberne "hund" og "kat" ændres til "canis lupus familiaris" og "felis silvestris", da de nuværende definitioner i forslaget efter udvalgets opfattelse ikke er dækkende. Endelig er udvalget imod nogen form for undtagelser.

6. Gældende dansk ret

I Danmark har man gennemført et indførselsforbud på nationalt plan (lov nr. 390 af 28. maj 2003 om forbud mod erhvervmæssig indførsel og produktion af samt handel med skind og skindprodukter fra hunde og katte). Loven trådte i kraft 1. oktober 2003.

Efter lovens § 1, stk. 1, er erhvervmæssig indførsel og produktion af samt handel med skind, herunder pelsskind, fra hunde (*Canis familiaris*) og katte (*Felis catus*) samt produkter, hvori sådanne skind indgår, forbudt.

Forbuddet omfatter skind fra hunde og katte uanset race. Dyrets artsbetegnelse er afgørende. Det er således uden betydning, om der er tale om kæledyr eller herreløse hunde og katte. Det er endvidere uden betydning, om skindet stammer fra dyr, som er opdrættet med henblik på pelsproduktion, ligesom der ikke sondres mellem, om dyret er afgået ved en naturlig død eller er blevet aflivet. Forbuddet omfatter de nævnte skind og produkter, hvori sådanne skind indgår. Det er således uden betydning, om der er tale om hele skind eller stykker af skind, om skindene er rå eller forarbejdede, og om de er besat med hår (pelsskind). Produkter, hvori sådanne skind indgår, omfatter også varer med selv små skinddetaljer, f.eks. som besætning på beklædningsgenstande, nøgleringe og legetøjsfigurer.

Der er alene tale om indførsel, hvis varerne bringes ind i landet, hvorimod transport inden for rigets grænser, herunder fra Grønland til Danmark, ikke er omfattet. Loven berører således ikke mulighederne for at medtage f.eks. produkter, hvori der indgår skind fra grønlandske slædehunde, fra Grønland til Danmark. Det er derimod forbudt erhvervmæssigt at afsætte sådanne varer i Danmark.

Produktion af de nævnte skind og produkter omfatter opdræt, hold og aflivning af hunde og katte, når formålet er erhvervmæssig pelsproduktion. Herudover er bl.a. den videre forarbejdning af hunde- og katteskind og endelig fremstilling af produkter, hvori sådanne skind indgår, omfattet. Handel med de nævnte skind og produkter omfatter såvel salg som køb og bytte.

Kun den erhvervmæssige indførsel, produktion og handel er omfattet. Private vil således lovligt kunne f.eks. indføre og forarbejde de nævnte skind og produkter. Om en indførsel m.v. må anses for erhvervmæssig, må bero på en samlet vurdering. Der kan heri bl.a. indgå, om der er tilsigtet en fortjeneste, ligesom der kan lægges vægt på, hvilket omfang virksomheden har, og om den i øvrigt har en mere systematisk karakter. Der vil kunne foreligge et erhvervmæssigt forhold, selv om der ikke er tale om den pågældendes hovederhverv. Det kan f.eks. efter omstændighederne være til-

fældet, hvis en person under ferieophold i udlandet indkøber partier af skind med henblik på videresalg med fortjeneste i Danmark.

Det bemærkes, at Justitsministeriet i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget overvejede, om også privatpersoners indførsel m.v. burde være omfattet. Justitsministeriet nåede dog frem til, at en række forhold taler for at begrænse forbuddet til erhvervsforhold.

Det kan således være særdeles vanskeligt for personer uden særligt sagkundskab at vurdere, om et skind stammer fra en hund eller kat eller et andet dyr. Det har i den forbindelse været anført, at hunde- og katteskinsprodukter ofte sælges uden tydelig angivelse af, hvilket dyr skindet stammer fra. Da det formentlig forekommer mange mennesker fremmed at købe skindprodukter af hund og kat, er der et incitament for mindre seriøse forhandlere til ikke at oplyse mulige købere om arts-oprindelsen.

Efter Justitsministeriets opfattelse burde pligten til agtpågivenhed med hensyn til, om et skind stammer fra hund eller kat, primært påhvile importører og forhandlere af skindprodukter, som i højere grad har mulighed for at stille krav til producenter og leverandører om fornøden dokumentation.

Det kunne endvidere efter Justitsministeriets opfattelse anføres, at det primære sigte med et generelt forbud mod hunde- og katteskind må være at regulere de varer, der findes på det danske marked. Et forbud, der også omfatter privates indførsel og produktion af og handel med hunde- og katteskind ville derimod berøre spørgsmål, som i mindre grad er egnet til en lovgivningsmæssig regulering. Det gjaldt efter Justitsministeriets opfattelse ikke mindst anvendelsen af skind fra egne kæledyr. Der sker således, at private ønsker at udstoppe et dødt kæledyr eller på anden måde bevare skindet herfra. Efter Justitsministeriets opfattelse faldt en sådan anvendelse uden for rammerne af de hensyn, som lovforslaget tilsigtede at varetage.

Hertil kom spørgsmålet om produkter indeholdende hunde- og katteskind, som private – bevidst eller uforvarende – fuldt ud lovligt måtte have erhvervet efter de gældende regler. Det ville være vanskeligt at etablere hensigtsmæssige overgangsregler, der f.eks. gør det muligt at medtage sådanne produkter på ferie i udlandet og herefter genindføre dem.

Efter lovens § 1, stk. 2, bemyndiges justitsministeren til konkret eller ved at fastsætte nærmere regler herom at meddele undtagelser fra forbuddet.

Baggrunden herfor er, at der kan tænkes anvendelser af skind fra hunde og katte, hvor de hensyn, der ligger til grund for loven, ikke fuldt ud gør sig gældende eller må

vige for andre hensyn. Konservatorer bliver således fra tid til anden anmodet om at udstoppe en hund eller en kat for en privatperson. Sådanne anvendelser falder uden for rammerne af de hensyn, som loven tilsigter at varetage. På samme måde bør det ikke være udelukket for f.eks. en hundekennel eller et museum at erhverve et udstoppet dyr eller lignende til udsmykning eller udstilling. Der kan også være andre anvendelser af hunde- og katteskind, eksempelvis i forbindelse med erhvervsmæssig forskning, der ikke bør være udelukket.

Endelig fremgår det af lovens forarbejder, at bestemmelsen også – som et alternativ til en egentlig overgangsordning – er tiltænkt at skulle finde anvendelse i forhold til erhvervsdrivende der måtte have indrettet sig i tillid til de hidtil gældende regler. Der tænkes her f.eks. på tilfælde, hvor erhvervsdrivende før lovens ikrafttræden ligger inde med eller har indgået aftale om erhvervelse af skindprodukter m.v., som i kraft af loven bliver ulovlige.

Overtrædelse af loven straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, jf. lovens § 2, stk. 1. Straffen kan dog under skærpende omstændigheder stige til fængsel indtil 4 måneder, jf. lovens § 2, stk. 2.

7. Lovgivningsmæssige, statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

7.1. Lovgivningsmæssige konsekvenser

Hvis forslaget vedtages, vil forordningen være umiddelbart gældende i dansk ret, og den gældende danske lovgivning på området (lov nr. 390 af 28. maj 2003 om forbud mod erhvervsmæssig indførsel og produktion af samt handel med skind og skindprodukter fra hunde og katte) vil ikke længere kunne opretholdes.

7.2. Statsfinansielle konsekvenser

Forordningsforslaget vil have visse begrænsede konsekvenser for staten i forbindelse med navnlig politiets håndhævelse af loven. Henset til, at antallet af sager må forventes at være beskedent sammenholdt med politiets samlede antal sager, vil de opgaver, der følger af forordningsforslaget, imidlertid kunne varetages inden for politiets nuværende bevillingsmæssige rammer. Forordningsforslaget skønnes således på nuværende tidspunkt samlet set at medføre ingen eller meget begrænsede merudgifter for det offentlige.

7.3. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forordningsforslaget skønnes på nuværende tidspunkt ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet af betydning. Forordningsforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Høring

Kommissionens oprindelige forordningsforslag har været sendt i høring hos Advokatrådet, Alle Dyr Ret, Anima, Amtsrådsforeningen, Brancheforeningen Fokus på Dyr, Buntmagerlauget i Danmark, Danmarks Civile Hundeførerforening, Danmarks JordbrugsForskning (Forskningscenter Foulum), Danmarks Jægerforbund, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Breton Klub, Dansk Hunderegister, Dansk Industri, Dansk Jagthunde Udvalg, Dansk Kennel Klub, Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk Pelsgrossistforening, Dansk Racehunde Union, Dansk Ruhår Klub, Dansk Vizla Klub, Dansk Zoologisk Konservatorforening, Dansk Hundeejeres Landsforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Dyrlægeforening, Den Danske Hundeforening, Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole (KVL), Det Dyreetiske Råd, Det Veterinære Sundhedsråd, Dommerfuldmægtigforeningen, Dyrefondet, Dyrenes Beskyttelse, Dyreværnsforeningen Freja, Dyreværnsrådet, Dyreværnsorganisationernes Samarbejdsudvalg (DoSu), Forbrugerrådet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Fællesrepræsentationen for Specialklubber for Stående Jagthunde i Danmark, Færøernes Landsstyre, Fødevarestyrelsen, Grønlands Hjemmestyre, HTS-A Arbejdsgiver- og Erhvervsorganisationen, HTS-I Interesseorganisationen, Inges Kattehjem, Klubben for Field Trial Spaniels, Kommunernes Landsforening, Korthaarklubben, Landbrugsraadet, Miljøministeriet, Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Naturhistorisk Museum, Politiforbundet i Danmark, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Scandinavian Cat Protection Society, Fagligt Fælles Forbund 3F, Vildtforvaltningsrådet, WSPA, Zoologisk Institut, Zoologisk Museum København og Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra Advokatrådet, Dansk Hunderegister, Dansk Kennel Klub, Dansk Pelsdyravlerforening (tillige på vegne af Dansk Pelsgrossistforening), Dansk Ruhår Klub, Den Danske Dyrlægeforening, Det Dyreetiske Råd, Det Veterinære Sundhedsråd, Dommerfuldmægtigforeningen, Dyrenes Beskyttelse, Fagligt Fælles Forbund 3F, Forbrugerrådet, Fødevarestyrelsen, Grønlands Hjemmestyre, HTS-A Arbejdsgiver- og Erhvervsorganisationen, Inges Kattehjem og Rigsadvokaten.

Advokatrådet, Dansk Hunderegister, Den Danske Dyrlægeforening, Det Veterinære Sundhedsråd, Dommerfuldmægtigforeningen, Dyrenes Beskyttelse, Fag-

ligt Fælles Forbund 3F, HTS-A Arbejdsgiver- og Erhvervsorganisationen og Rigsadvokaten har ikke haft bemærkninger til forslaget.

Forbrugerrådet har oplyst, at rådet af ressourcemæssige årsager ikke har mulighed for at forholde sig forslaget. Forbrugerrådet kan derfor ikke tages til indtægt for at støtte forslaget eller for at gøre det modsatte.

Inges Kattehjem er tilfredse med forslaget.

Dansk Ruhår Klub støtter forslaget. Efter foreningens opfattelse bør det dog ikke være muligt generelt at markedsføre skind fra hunde og katte, når de stammer fra dyr, der ikke er avlet eller aflivet med henblik på skindproduktion. I sådanne tilfælde bør der i stedet gives mulighed for dispensation fra forbuddet mod markedsføring på baggrund af en skriftlig ansøgning og behørig dokumentation.

Dansk Kennel Klub oplyser, at foreningen har troet, at forordningsforslaget ville videreføre det gældende danske forbud mod handel med skind fra hunde og katte. Foreningen er imidlertid efterfølgende kommet i tvivl om, hvorvidt dette er tilfældet. Foreningen anfører i den forbindelse, at selv om man kan ræsonnere, at der ikke kan sælges skind og skindprodukter, hvis de ikke har kunnet indføres i EU, så forudser foreningen betydelige problemer med at ”trevle sagerne op”, hvis man ikke også har mulighed for at gøre et strafansvar gældende over for sælgeren af varerne. Dette forhold må forudses at vanskeliggøre kontrolopgaven – med forventelig mindre målopfyldelse til følge. Foreningen finder endvidere, at når man tillige foreslår to undtagelsesbestemmelser til det generelle forbud, så afsvækkes kontrolmulighederne i et omfang, som kan risikere at gøre forordningen til en ren ”narresut” over for forbrugerne. Foreningen er derfor af den klare opfattelse, at de to undtagelsesmuligheder bør udgå af forslaget.

Det Dyreetiske Råd henviser til rådets høringssvar over Justitsministeriets lovforslag (L 201) om forbud mod erhvervmæssig indførsel og produktion af samt handel med skind og skindprodukter fra hunde og katte. Her påpegede rådet bl.a. det problematiske i at give visse dyrearter særlig status med henvisning til disse arters tilknytning til mennesker. Selv om der i rådet kan herske uenighed om, hvordan hensyn til dyrevelfærd og overvejelser omkring formålet med brugen af dyr skal vægtes, er der dog fuld enighed om, at det er disse hensyn og ikke spørgsmålet om dyreartens status, tilknytning til mennesker, dyrenes appellerende udseende eller lignende, der bør være grundlag for lovgivning. I sit tidligere høringssvar anførte rådet også, at produktionen af hunde- og katteskind, således som denne er gengivet i medierne, foregår på en helt uacceptabel måde. Rådet erklærede derfor sin støtte – helt generelt – til bestræbelser for at sikre, at produktionen af animalske produkter, som kan købes i

danske butikker, sker på en dyreværns-mæssigt forsvarlig måde, hvad enten produktionen foregår i Danmark eller i udlandet. Rådet kan endvidere støtte, at sådanne initiativer tages på EU-niveau. Endelig pegede rådet i sit tidligere høringssvar på problemet med manglende gennemsækelighed for forbrugere, der køber produkter af skind eller hvor skind indgår. Rådet hilser derfor initiativet til centralt at samle oplysninger om, hvordan skindets oprindelse kan fastslås, velkomment.

Dansk Pelsdyravlerforening (tillige på vegne af Dansk Pelsgrossistforening) oplyser, at de to foreninger ikke vil blive berørt af forslaget, da hverken Dansk Pelsgrossistforening eller Dansk Pelsdyravlerforening – herunder auktionsselskabet København Fur - producerer, markedsfører, indfører eller handler med hunde- og katteskind, eller produkter, hvori sådanne skind indgår. De to foreninger finder det imidlertid positivt, at EU fremsætter forslag til harmoniserede regler på området. Forskellige nationale foranstaltninger vedrørende skind fra hunde og katte kan hæmme handelen med skind i almindelighed som følge af forskellige handelsvilkår og mærkningskrav for pelsgrossister m.v. Harmoniserede regler vil således ifølge de to foreninger fjerne disse usikkerheder på markedet. Det er endvidere efter de to foreningers opfattelse glædeligt, at der ikke foreslås indført et generelt mærkningskrav med hensyn til pelsprodukter, idet dette ville medføre en uforholdsmæssig økonomisk byrde for pelsbranchen.

Grønlands Hjemmestyre oplyser, at der i Grønland ikke avles hunde med henblik på pelsproduktion. Det er dog visse steder brugt, at man anvender pels fra slædehunde, som aflives af anden årsag. Disse skind eksporteres ikke ud af Grønland. Dette gælder i særdeleshed siden Danmark i 2003 forbød erhvervs-mæssig import af hunde- og katteskind, men skyldes også, at det traditionelt drejer sig om så lille et antal, at det ikke er kommercielt interessant. Hundeskind anvendes som nævnt af og til af private husflidskunstnere og små systuer til f.eks. kantning af vanter, besætning, kraver m.m., og som sådan sælges det af og til som unika til turister i Grønland. Disse turister bør ifølge hjemmestyret kunne tage deres lovligt indkøbte varer med ind i EU. Grønlands Hjemmestyre opfordrer derfor til, at forordningsforslaget i lighed med den gældende danske lov kun kommer til at omfatte erhvervs-mæssig import, og ikke udvides til at omfatte privat indførsel.

9. Regeringens foreløbige generelle holdning

I Danmark har man gennemført et indførselsforbud på nationalt plan (lov nr. 390 af 28. maj 2003 om forbud mod erhvervs-mæssig indførsel og produktion af samt handel med skind og skindprodukter fra hunde og katte). Loven trådte i kraft 1. oktober 2003.

Det er imidlertid fortsat opfattelsen fra dansk side, at et forbud på EU-plan mod erhvervsmæssig indførsel og produktion af samt handel med skind og skindprodukter fra hunde og katte vil være at foretrække.

Baggrunden herfor er bl.a., at told- og skattemyndighederne i f.eks. Danmark efter de almindelige regler herom foretager kontrol af varer, der kommer til Danmark fra tredjelande. En tilsvarende kontrol foretages i sagens natur ikke, når der er tale om indførsel til Danmark fra et andet EU-land.

Efter regeringens opfattelse er det positivt, at Kommissionen har besluttet ikke at indføre en mærkningsordning, dvs. en pligt for erhvervsdrivende til at gøre forbrugerne opmærksomme på, at skindet hidrører fra hund eller kat. En sådan mindre indgribende løsning vil imidlertid efter regeringens opfattelse ikke være tilstrækkelig til at tilgodese de dyreetiske hensyn, der ligger til grund for forslaget om indførelse af et fælleseuropæisk importforbud.

Den danske holdning under forhandlingerne *har* navnlig taget udgangspunkt i den gældende danske lovgivning på området.

Fra dansk side kan man overordnet set støtte en vedtagelse af forordningsforslaget.

9. Forhandlingssituationen

Rådets arbejdsgruppe for veterinæreksperter (dyrevelfærd) har afholdt *fire* møder, hvor der er foretaget en nærmere juridisk og veterinærfagligt gennemgang af direktivforslaget, ligesom forslaget overordnet har været behandlet på *tre* veterinærdirektørmøder (Chief Veterinary Officer).

Sagen har endvidere været behandlet på indtil videre to attaché-møder, og tre Coreper-møder.

Der er under forhandlingerne i arbejdsgruppen fremsat ændringsforslag til Kommissionens oprindelige forslag. Det tyske formandskab har efterfølgende sammenfattet drøftelserne i arbejdsgruppen i et samlet kompromisforslag (dokument 7398/07 ADD 1 AGRILEG 38 COMER 39 CODEC 223). Formandskabet har med baggrund i dette samlede kompromisforslag indledt drøftelserne med Europa-Parlamentet. Der har indtil videre været afholdt to trilogramøder. Såvel det tyske formandskab, Kommissionen som Europa-Parlamentet ønsker en førstelæsningsaftale om forslaget.

10. Generelle forventninger til andre landes holdninger

På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 29. januar 2007 drøftede Rådet to overordnede spørgsmål, som det tyske formandskab havde udarbejdet. Det ene spørgsmål gik på, hvorvidt medlemslandene kan støtte formålet med forordningsforslaget, og det andet omhandlede spørgsmålet om, hvilke erfaringer, de lande, der allerede har et forbud på området, har med at håndhæve dette – og hvorvidt disse lande fandt de eksisterende kontrolmetoder for tilstrækkelige. Medlemslandene støttede alle generelt forslaget og formålet med dette. Flere medlemslande bemærkede i den forbindelse, at de allerede har national lovgivning på området, men at de foretrak fælles EU-regler. Et flertal af medlemslandene var imod undtagelser til forbuddet, som vil kunne svække formålet med forordningsforslaget. Mange af de medlemslande, der udtalte sig, oplyste, at de havde ringe eller ingen erfaringer med kontrol på området. Rådet gav formandskabet mandat til, at forhandlingerne om forslaget kunne fortsætte på arbejdsgruppeniveau med henblik på at nå til enighed om forordningsforslaget under det tyske formandskab.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Et samlenotat om forordningsforslaget blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 19. januar 2007 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 29. januar 2007.